

عنوان مقاله:

توسعه آزادی رسانه ها و چالش های آن از منظر قانون اساسی و اسناد حقوق بشری

محل انتشار:

اولین همایش ملی قانون اساسی و توسعه (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

آبتین امیری - دانشکده علوم اجتماعی، پیام نور، تهران

محمد باران زهی - دکترای حقوق عمومی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سراوان

خلاصه مقاله:

آزادی بیان و رسانه ها و تلاش برای تثبیت و توسعه آن، از مفاهیم مهمی است که به اشکال متفاوتی وارد مکاتب حقوقی و قانون اساسی کشورها شده است. در اسناد بین المللی حقوق بشری بر تثبیت و توسعه آزادی بیان و رسانه ها به صورت فراگیر تاکید شده است. حال این که، این مفهوم در حقوق داخلی برخی کشورها با محدودیت هایی چون نظم عمومی و اخلاق حسنه مواجه است. بررسی مقایسه ای آزادی رسانه ها از منظر اسناد بین المللی حقوق بشر و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مبنایی برای سنجش موارد همسو و تفاوت ها در قوانین داخلی و موضوعه ایران با اسناد حقوق بشری در زمینه آزادی رسانه ها است، و اثبات اینکه در این اسناد بین المللی نیز به برخی از محدودیت های حرفه ای و اخلاقی اشاره شده است. این مقاله به روش اسنادی تهیه شده است و به دنبال پاسخ به این پرسش است که، برای تحقق توسعه آزادی بیان و رسانه ها، چه اشتراکات و تفاوت هایی در این حوزه میان قانون اساسی و قوانین داخلی ایران با اسناد حقوق بشری وجود دارد؟ در پایان این نتیجه گیری شده است که با وجود محدودیت های ناشی از عرف، اخلاق و نظم عمومی در قوانین داخلی ایران، در برخی از اسناد حقوق بشری نیز محدودیت هایی برای دامنه فعالیت و اثرگذاری این نوع آزادی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

آزادی بیان، فعالیت رسانه ای، کشورهای در حال توسعه، اسناد بین المللی، قوانین موضوعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706043>

